

Flygtningenævnets præmisser

Nævnet stadfæstede i december 2014 Udlændingestyrelsens afgørelse vedrørende en kvindelig statsborger samt tre børn fra Egypten. Indrejst i 2014.

Flygtningenævnet udtalte:

”Ansøgeren er etnisk araber og kristen af trosretning fra Alexandria, Egypten. Ansøgeren har ikke været medlem af politiske eller religiøse foreninger eller organisationer eller i øvrigt været politisk aktiv.

Ansøgeren har som asylmotiv henvist til, at hun ved en tilbagevenden til Egypten frygter forfølgelse fra sin nabo ved navn [H] samt Det muslimske Broderskab, som [H] har tilknytning til. Endvidere har hun henvist til, at hun ikke kan søge myndighedernes beskyttelse, eftersom hun er kristen af trosretning, og at hun efter den egyptiske straffelov kan risikere at blive idømt fængselsstraf for at have brugt sin religion som propaganda.

Til støtte for sit asylmotiv har ansøgeren henvist til, at hendes problemer startede, da hun begyndte at lære [H's] datter, [A], at kende. Efter anmodning fra [A] selv, udlånte ansøgeren en bibel til hende, og [i sommeren] 2012 arrangerede ansøgeren endvidere et møde mellem [A] og en præst. Efterfølgende fandt [H] ud af, at [A] havde lånt en bibel af ansøgeren, og opsøgte derpå ansøgeren på hendes bopæl. Da ansøgeren åbnede døren, råbte [H] af hende og hendes familie. Han rev biblen i stykker og truede med at slå ansøgerens børn ihjel, hvis han så sin egen datter igen. [I sommeren] 2012 blev ansøgerens ægtefælle afhentet af politiet og dernæst tilbageholdt i 15 dage. Mens hendes ægtefælle var fængslet, opholdt ansøgeren sig sammen med sine børn hos sine forældre. Samtidig forsøgte hun uden held at få oplysninger fra politiet om sin ægtefælles tilbageholdelse. Ansøgerens ægtefælle fik det dårligt i forbindelse med hans løsladelse og måtte derfor opereres. [I efteråret] 2012 blev hendes ægtefælle opereret for tre blodpropper. Efter ægtefællens udskrivelse fra hospitalet tog ansøgeren, hendes ægtefælle og deres børn hjem til ansøgerens forældre, som boede omkring en halv times kørsel fra deres bopæl, idet de frygtede at møde [H] ved deres egen bopæl. Mens familien opholdt sig hos hendes forældre, ødelagde [H] og medlemmer fra Det muslimske Broderskab ansøgerens lejlighed og bil. Endvidere overtog de ansøgerens ægtefælles cafeteria. Ansøgeren, hendes ægtefælle og børn opholdt sig hos hendes forældre frem til [vinteren] 2014, hvorefter de opholdt sig i et kloster inden deres udrejse af Egypten. De flyttede fra ansøgerens forældre, fordi ansøgerens forældre blev overfaldet af nogle mænd fra Det muslimske Broderskab, mens ansøgeren, hendes ægtefælle og børn holdt sig skjult i forældrenes hus. Til støtte for sit asylmotiv har ansøgeren endvidere henvist til, at hun er blevet forsøgt voldtaget af medlemmer fra Det muslimske Broderskab, da hun skulle hente noget medicin til sin ægtefælle.

Et flertal af Flygtningenævnets medlemmer bemærker, at den kvindelige ansøger har afgivet divergerende forklaringer om forskellige dele af ansøgerens asylmotiv. Den kvindelige ansøger har således forklaret divergerende om, hvorvidt ansøgerne var tilbage i lejligheden, efter at den mandlige ansøger var udskrevet og her så ødelæggelserne. Det har hun oplyst i asylansøgningsskemaet, men under nævnsbehandlingen har hun angivet, at ansøgerne blev ringet op af portneren. Den kvindelige ansøger har endvidere forklaret noget divergerende om, hvor længe hun og hendes ægtefælle befandt sig hos hendes forældre, inden de tog ophold på et sted, som havde forbindelse med klostret.

Uanset om dele af ansøgernes forklaringer kan lægges til grund for sagen, herunder at den kvindelige ansøger har udlånt biblen til [A] og formidlet et besøg hos en præst, finder flertallet, at denne aktivitet er af så begrænset karakter, at den ikke kan karakteriseres som egentlig missionsvirksomhed.

Flertallet bemærker i den forbindelse, at den kvindelige ansøger ikke er blevet afhørt af politiet herom. Flertallet bemærker endvidere, at episoden med udlåningen af biblen fandt sted i slutningen af 2012, og at ansøgerne har opholdt sig i Egypten frem til deres udrejse i [vinteren] 2014.

Flertallet finder, at de generelle forhold for de kristne koptere i Egypten ikke i sig selv er asylbegrundende, ligesom det fremgår af baggrundsoplysningerne, at Det muslimske Broderskab anses for at være en terrororganisation.

Flertallet finder under disse omstændigheder, at ansøgerne ikke har sandsynliggjort, at de ved en tilbagevenden til hjemlandet er i risiko for asylbegrundende forfølgelse som følge af deres tilhørsforhold til den koptiske religion, jf. udlændingeloven § 7, stk. 1, eller at de er i reel risiko for overgreb, omfattet af udlændingeloven § 7, stk. 2.

Flygtningenævnet finder under disse omstændigheder ikke tilstrækkelig grundlag for at udsætte sagen med henblik på, at den mandlige ansøger skal gennemgå en torturundersøgelse.

Flygtningenævnet stadfæster derfor Udlændingestyrelsens afgørelse.”